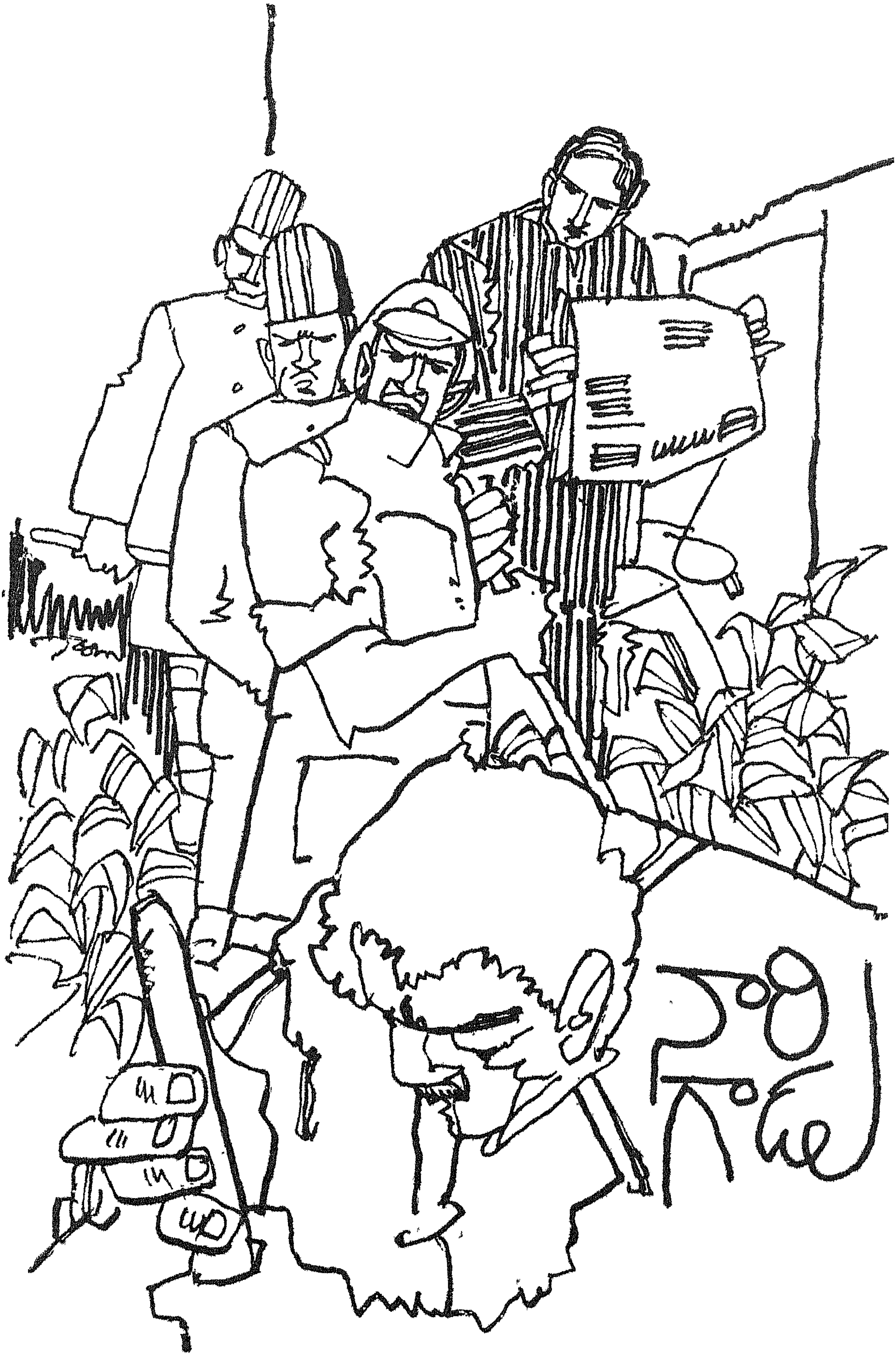

"అయ్యగారూ!"

మెడికల్ జర్నల్ చదువుతున్న డాక్టర్ పతి తల ఎత్తి చూశాడు.

"అయ్యగారూ! నారిగా డేదోలా గున్నాడండి" అన్నాడు వీరాస్వామి.

"ఏమిలా నంటే..." ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ఏదో రెండు రోజు లయి [illegible] మంతే లేదండి. అన్నం తినటం లేదండి. పొద్దస్తమానం టీ మాత్రం తాగుతున్నాడండి ..." "[illegible]..." [illegible] "[illegible] ఏదో చదువు [illegible]" అన్నాడు వీరాస్వామి.

"అయితే, వాళ్ళ గురించి [illegible] విజయమే [illegible]?"

"మరే నండి ..." కొంచెం భయంగా అన్నాడు వీరాస్వామి.

"ఏదేలే. నువ్వెళ్ళు. నే చూస్తా" అంటూ లేచాడు పతి.

'అయితే... విజయమేనా?' ఆలోచిస్తూ ఇంటివేపు నడిచాడు పతి.

రాత్రి పది అయింది. భోజనం చేసి పడక కుర్చీలో కూర్చొని సిగరెట్టు తాగుతున్నాడు పతి. దూరంగా నక్క కూతలు వినిపిస్తున్నాయి.

"అయ్యగారూ!" మెల్లిగా పిలిచిన వీరాస్వామి స్వరంతో పతి ఆలోచన లాగి పోయాయి. ఏమి టన్నట్టు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. వీరాస్వామి సైగచేసి నారిగాడి గదివేపు చూపించాడు.

గది దీపం వెలుగులో నారిగా డేదో పారాయణ చేస్తున్నాడు. మనిషంతా చెమటతో తడిసి ఉన్నాడు.

"నారిగా..." డాక్టరు స్వరానికి నారిగాడు ఉలిక్కి పడ్డాడు.

మెల్లిగా వాడిని పలకరించి చేతిలో పుస్తకం లాక్కొని చూశాడు పతి. 'రామాయణం'. ద్విపద కావ్యం. యుద్ధ కాండం దగ్గర తెరిచి ఉంది. నారిగాడి తీరు కాస్త అనుమానం వేస్తోంది. అసలు నారిగాడు చదవగలడని పతికి తెలియదు. మనిషి చాలా ఉద్రిక్తు డయిన ట్లనిపిస్తోంది.

"ఇంతరాత్రప్పుడు ఇంకా ఎందుకు చదువుతున్నావు?" ఏదో అడగాలి కదా అని అడిగాడు పతి.

"ఉ ... ఉ... ఉట్టినే నండి" తడబడుతూ అన్నాడు నారిగాడు.

తీవ్రంగా నారిగాడి కళ్ళలోకి చూశాడు పతి.

నారిగాడు తల వాల్చేసుకున్నాడు.

మెరుపులా ఏదో తట్టింది పతికి. సైకోపాతిక్ కేసులను గురించి చదవడమే గాని, నిజ జీవితంలో చూడలేదు.

గిరుక్కున తిరిగి ఆసుపత్రి వేపు వడిగా నడిచాడు పతి. స్టోరు తాళం వేసి ఉంది. తన గదికి వెళ్ళి మందులన్నీ వెతికాడు. పనికివచ్చే మందులేవీ లేవు. ఎప్పటివో పాతవి రెండు "పెరాల్డిహైడ్ ఆంపుల్స్ దొరికాయి. సిరింజిలో నింపు కొని ఆసుపత్రి దాటి వడిగా ఇంటికి వచ్చాడు పతి. నారిగాడు అరుస్తున్నా వినకుండా బలవంతంగా ఆ మందంతా వాడి శరీరంలోకి ఎక్కించేశాడు. మరో అయిదు నిమిషాలకి నారిగాడు ఎక్కడ కూర్చున్నవా డక్కడే పడి నిద్ర పోయాడు.

"వీరాస్వామీ! వాడికి తెలివి వచ్చి నప్పుడు నాకు చెప్పు. ఇప్పుడప్పుడే లేవడులే" అంటూ తన గదికి వెళ్ళి నిద్ర కుపక్రమించాడు పతి. మరునాడు పదకొండు గంటలకు తెలివి వచ్చింది

లక్ష్మీజోగి

నారిగాడికి. వెంటనే ఒక లార్గాక్టిల్ ఇంజక్షన్ ఇచ్చేశాడు డాక్టరు పతి. అలా మూడు రోజులు వాడు లేవకుండా మందులు ఇస్తూ వచ్చాడు. నాలుగో రోజు ఉదయం నారిగాడు లేచాడు. వాడిని చూస్తూనే పతి 'వాడికి టీ ఇమ్మని వీరాస్వామికి చెప్పి, తాను ఆసుపత్రికి వెళ్ళాడు. ఆసుపత్రిలో ఎక్కువ సేపు ఉండలేక పోయాడు. ఒక గంటలో మళ్ళీ ఇంటికి వచ్చాడు. నారిగాడు ఇంటి ముందు వరండాలో కూర్చొని శూన్యం లోకి చూస్తున్నాడు. దూరంనించే నారిగాడిని గమనించి పతి వరండాలో ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ "నారిగా!" కాస్త కటువుగానే పిలిచాడు.

"ఆఁ ... బాబూ" నీరసంగా ఉంది నారిగాడి స్వరం.

"అయితే అంత రాత్రి పూట 'రామాయణం' ఎందుకు చదువుతున్నావురా?"

"గంగమ్మతల్లిని సెట్టిని పంపడానికి" మెల్లిగా వచ్చింది జవాబు.

బాంబు పేలినట్టు అదిరి పడ్డాడు పతి.

"అదేలా? ఎందుకు?" ఈ సారి డాక్టరుగారి కంఠం నీరసించింది.

"మా ముత్తాతలు బందిపోటుకి రమ్మన్నారు. యుద్ధకాండం చదివితే కాని నాకు ఆ దెబ్బ రాదు, బాబూ!" తొణకకుండా నిజం చెబుతున్నాడు నారిగాడు.

"అయితే, ఆ రోజు [illegible] సెట్టిని పంపింది కూడా నువ్వేనా?"

"అవును, బాబూ!"

ఒక్కసారిగా పతికి ఒళ్ళుతెలియని కోపం వచ్చింది. ఒక్క ఉదుటున లేచి

తెల్లవారింది   చిత్రం— ఇ. గోపాలరావు (పొన్నేకల్లు)

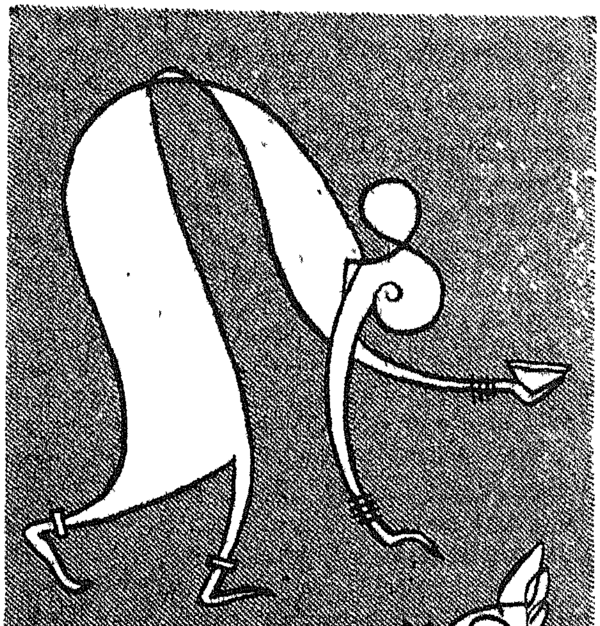

నారిగాడి జుట్టు పట్టుకొని చెంపలు చెళ్ళు మనిపించాడు. నారిగాడు అడ్డుకోలేదు.

"ఇడియట్, రాస్కెల్..." నోటికి వచ్చినట్లు తిడుతూ, [illegible]

"నా [illegible]" [illegible]

"డాక్టరు గారూ ..." అని నారిగాడు ఏడవడం మొదలు పెట్టాడు.

డాక్టరు [illegible] గదిలోకి వెళ్ళాడు.

ఒక నెల్ల క్రితం ...

రోజూ పొద్దున్నే టీ తాగి అలా ఊరి బయట వరకు నడిచి వెళ్ళిరావడం అలవాటు డాక్టరు పతికి. ఆ రోజు ఆ [illegible] వస్తూ [illegible] చూశాడు. [illegible] దిక్కుకని [illegible] అని [illegible] తిరిగి [illegible] చూశాడు. ఆ మనిషి [illegible] దగ్గుతున్నాడు. [illegible] కనిపించాయి. దగ్గిరికి వెళ్ళి చూశాడు. రక్తం కక్కుకుంటున్నాడా మనిషి. ఒంటిమీద స్పృహ లేదు. అప్పుడే కంపౌండరు వస్తున్నాడు.

"ఏమండా! ఈ మనిషిని వార్డులో పడుకో పెట్టించు!"

తన గదికి వెళ్ళి స్టెతస్కోపు తీసుకు వచ్చాడు పతి.

పరీక్ష చేశాడు. టి. బి. చాలా ముదిరి పోయింది. నాడి అందలేదు. మనిషి మరొకటి రెండు రోజులకన్నా బతకడు. మూడు సీసాలు సెలైన్ ఎక్కించాడు పతి. పాయింటు కి రెండు సీసాలు రక్తం తెప్పించి ఇచ్చాడు, హెడ్ క్వార్టర్స్ నించి. బతకడు అనుకుంటూనే ట్రీట్మెంటు మొదలు పెట్టాడు. నాలుగు రోజుల్లో కొంచెం మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడు.

"మీకెవరైనా ఉన్నారా?"

"లేరు, బాబూ!"

'అయ్యో. వీడికి తిండి ఎవరు పెడతారు? ఇక్కడ మందు లేవో లేవే కాని, అన్నం పెట్టడానికి ప్రొవిజన్ లేదే!'

"వీరాస్వామీ! ఈ పూట నించి కొంచెం ఎక్కువ వండి వీడికి కూడా పెట్టు" అన్నాడు.

వీరాస్వామి పెడుతున్న అన్నమూ, ఆసుపత్రి మందులూ, టానిక్కులూ బాగా పంటపడుతున్నాయి. నారిగాడు బాగా కోలుకుంటున్నాడు. పదిహేను రోజుల్లో అటూ ఇటూ తిరగ గలుగుతున్నాడు.

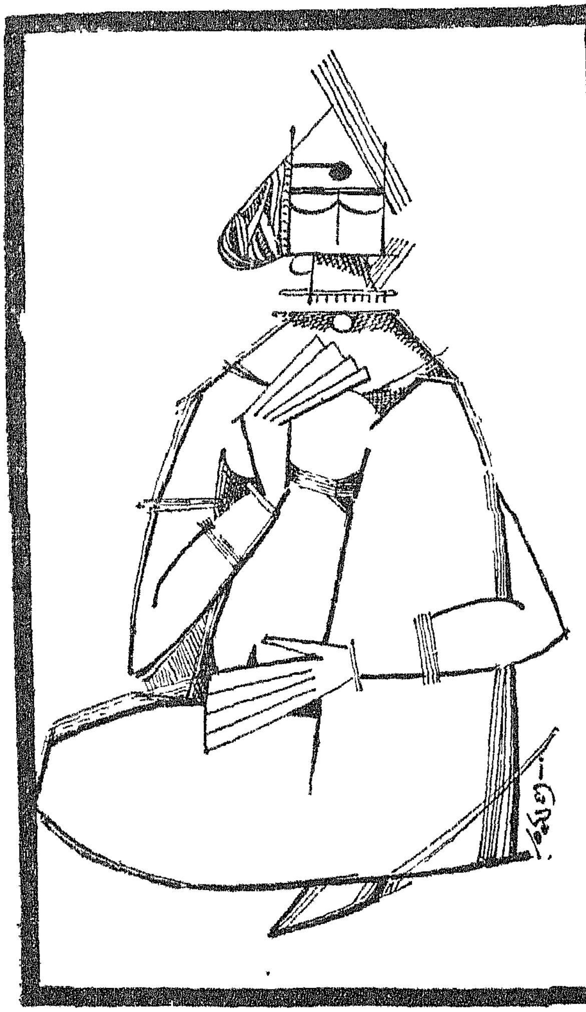

లాలన   చిత్రం— జి. వి. రమణ (సూర్యాపేట)

ఒకనాడు పొద్దున్న తల వంచుకొని ఏదో రాసుకుంటున్న పతికి టకటక మని బూట్ల చప్పుడు వినిపించింది. ఎదురుగా ఎస్. ఐ. నిలుచుని సెల్యూట్ చేశాడు.

"ఉన్నానే దారు. కూర్చోండి." లేచి నుంటూ అన్నాడు పతి.

"మీరు నారిగా డన్న ఒక దొంగకి ట్రీట్‌మెంట్ చేస్తున్నారని తెలిసింది. వాడెవరో తెలుసా?"

"వాడు దొంగో, కాదో తెలియదుకాని, నారిగాడనే టి. వి. పేషెంటుని ట్రీట్ చేస్తున్నా. ఇంతకీ మీ కేం పని?"

"వాడు దొంగలలోనే ఎని ఉంటుంది, డాక్టర్! మీకు తెలియదేమో? వాడు పేరుమోసిన బందిపోటు దొంగ. వాడిలా ఉండటం చాలా ప్రమాదం. కస్టడీ లోకి తీసుకో దలిచాను" అన్నాడు ఎస్. ఐ.

"అయితే, వాడు చేసిన నేరమేమిటి ఇంతకీ?"

"ఇంకా చేసిన దాకా మేము ఆగ దల్చుకోలేదు. నేర నివారణ కన్న నేర నివారణ ఎంతో మంచిది కదండీ."

ఈ మాటలకు పతికి చికాకు వేసింది. "చూడండి వాడు పదిహేను రోజుల క్రితం రక్తం కక్కుకుంటూ ఆసుపత్రి ముంగిట్లో పడి ఉంటే ఎవరికీ అక్కర లేక పోయింది. ఈ పదిహేను రోజులూ ఏమారేం చేస్తున్నట్టు? కాని, ఇవన్నీ నా కనవసరం. వాడు ఇంకా ట్రీట్‌మెంటు తీసుకోవాలి. చాలా విశ్రాంతి అవసరం. మంచి ఆరోగ్యం కావాలి. ఇవన్నీ మీరు అనుభవగలరనుకొంటే తీసికెళ్ళండి. వాడీ ఆసుపత్రి దాటగానే నా బాధ్యత తీరి పోతుంది." మొగమాటపడకుండా చెప్పాడు పతి.

"అంతేనంటారా?" ఇబ్బందిగా అన్నాడు ఎస్. ఐ.

"ఆ! హాఁ! అంతే."

చేసేది లేక వెళ్ళిపోయాడు ఎస్. ఐ.

మరి కొంతసేపటికి ఇద్దరు పోలీసు లని పంపాడు, నారిగాడిని కాపలా కాయ డానికి.

నెలా పదిహేను రోజులు గడిచాయి. నారిగాడు పూర్తిగా కోలుకున్నాడు. వాడు ఎక్కడికీ వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించక పోవడంతో పోలీసులు నిరాశపడ్డారేమో కొన్నాళ్ళకి కాపలా మానేశారు. మంచి కండంతో పొడుగ్గా, దృఢంగా ఉన్న నారిగాడిని చూసి సంతృప్తిపడ్డాడు పతి. ఒక రోజు వాణ్ణి పిలిచి అన్నాడు.

"చూడు, నారిగా, నువ్వు అదృష్టవంతుడివి. బాగా కోలుకున్నావు. ఇంక నువ్వు ఆసుపత్రిలో ఉండక్కర లేదు. వారానికి రెండు సార్లు వచ్చి మందు తీసుకుంటే చాలు. చుట్ట, బీడీ లాంటివి కాల్చకూడదు . . . తాగుడు అసలే వీలు లేదు. . ."

ఇంకా మాట పూర్తి కాకుండానే నారిగాడు—"నేనెప్పుడూ తాగను, బాబు! చుట్ట, బీడీ అలవాటు ఎప్పుడూ లేదు . . ." అన్నాడు కంఠం కొంచెం వణికింది. "దేవుడు లాంటి వారు—ప్రాణం నిలబెట్టారు."

"నే చేసిన దేముందిలే. నీ అదృష్టం, దేవుడి దయ."

"బాబూ. . ." చేతులు నలుపు కుంటున్నాడు నారిగాడు. ఏదో చెప్పా లని ఉన్నా, చెప్పలేక పోతున్నాడు. పతి వాడి వేపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసి ఏదో అర్థమైనట్టు. "ఇదిగో ఇది ఉంచుకో..." అని ఒక పది రూపాయల నోటు ఇవ్వ బోయాడు.

"అయ్యో! వద్దు, బాబూ! మీ దయవల్ల బతికాను—మీ దగ్గరే ఉండి పోతా," తడబడ్డాడు నారిగాడు. "ఏదైనా పనిప్పించండి."

"పనా? పనేం లేదే! నే నేం పని ఇప్పించ లేనే." ఊహించని పరిణామానికి కొంచెం ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడు పతి. నారిగాడు [illegible] చూశాడు. పతి కేమనాలో తోచక తరవాత [illegible] అని ఊరు కున్నాడు. అప్పటి నుంచి నారిగాడు అక్కడే ఉన్నాడు. ఆసుపత్రి చుట్టూ తోట వేశాడు. పతి ఇంటి చుట్టూ రకరకాల పూల మొక్కలు పెంచాడు. పతి కేమి కావాలో అన్నీ కనిపెట్టి చేసేవాడు. సీతాసానికి కష్టమనిపించినా, నారిగాడికి భయపడి ఏమీ అనలేదు. పతి మనస్సులో 'వీడి నేం చెయ్యాలా?' అన్న ప్రశ్న ఉన్నా, ఆ ప్రసక్తి ఎప్పుడూ తీసుకు రాలేదు. పల్లెటూరు అవడం వల్ల కూరలు, పాలు చాలా చవక. అదీకాక డాక్టరుగారి కెవరో ఒకరు ఏదో ఒకటి పంపుతూ ఉండేవారు. ఇద్దరు మనుషు లకు తిండి పెద్ద సమస్య కాదు. ఎప్పుడైనా ఒకసారి "అలా పోయొస్తాను, బాబు!" అని పొద్దున్న పోయి సాయంత్రం వచ్చేవాడు. [illegible] పతి గమనించేవాడు. రాను రాను అలవాటుగా వెళ్ళడంతో ఒకసారి సీతాసానిని పిలిచి, "నారిగాడు ఎక్కడికి వెళుతూ ఉంటాడు?" అని అడిగాడు పతి.

"నాకు తెలవదా, బాబు! ఎక్కడికో అడివి [illegible] ఉంది. [illegible] ఉంటాడు. మీకు [illegible]?"

"అం, నాకు తెలవదే! [illegible] నారిగాడు [illegible]?"

"[illegible] పతి అడిగితే, [illegible] నేనే [illegible]!" చెప్పాడు సీతాసాని. [illegible] నారిగాణ్ణి [illegible] పతి.

"[illegible] పెళ్ళాం [illegible]?" అడిగాడు.

"[illegible], బాబూ!" [illegible] నారిగాడు.

"[illegible] పెళ్ళాం [illegible]?"

"అలాగే, బాబూ!" [illegible]

[illegible]

[illegible] నారిగాడి పెళ్ళాన్ని [illegible] పంపించాడు పతి. [illegible] అయిన [illegible] నారిగాడి [illegible] [illegible]. నారిగాణ్ణి [illegible] [illegible]. అదీ [illegible] పతి. నారిగాడు [illegible] [illegible] వచ్చాయి. [illegible] నారిగాడు [illegible] [illegible].

[illegible] నారిగాడు [illegible].

"[illegible]?" అడి [illegible].

"[illegible], బాబు!"

"[illegible]?"

"[illegible]!"

[illegible] నారిగాడి.

"[illegible] ఇప్పుడే [illegible]?" అడిగాడు పతి.

"[illegible] అందరికీ [illegible] అయిపోయాను, బాబు! అక్కడ పని కూడా [illegible]."

అంత ఆశ్చర్యంలోను పతికి నవ్వు వచ్చింది. [illegible] ఊరుకున్నాడు. రెండు రోజులు పోతే వాడి మనసు మారి పోతుందిలే అని ఊరుకున్నాడు. వారం పది రోజులైనా నారిగాడు వెళ్ళే సూచనలు కనిపించలేదు. ఒకటి రెండు సార్లు నారిగాణ్ణి పిలిచి చెప్పాలనుకున్నాడు పతి, పెళ్ళాం దగ్గరికి వెళ్ళమని. మళ్ళీ

ఎందుకో పూనేశాడు. నారిగాడు వచ్చిన దగ్గర్నించి మళ్ళీ ఇంటిచుట్టూ ఆసుపత్రి దగ్గర మొక్కలు పుష్పించడం మొదలు పెట్టాయి. ఇల్లంతా శుభ్రంగా ఉండేది. ఎప్పుడో వాడే వెళతాడులే అని ఊరు కున్నాడు పతి. నెల్లాళ్ళు గడిచాయి. మధ్యలో రెండు సార్లు నారిగాడు పక్క ఊరికి వెళ్ళి వచ్చినట్టు వీరాస్వామి చెప్పాడు. 'పూర్తిగా చెడిపోలేదన్న మాట' అనుకున్నాడు పతి.

ఒక రోజు మధ్యాహ్నం పతికి నీరసంగా ఉండి ఇంటికి వచ్చేశాడు. తోట పని చేస్తున్న నారిగాడు చేతులు కడుక్కొని, ఇంట్లోకి వెళ్ళి గబగబా టీ కలిపి పట్టుకు వచ్చాడు.

"బాబుగారికి ఒంట్లో బాగులేదా?"

పతి మొహంలో నీరసం బాగా కనిపిస్తోంది. "ఆ..." అన్నాడు పతి ముక్తసరిగా. టీ తాగి పక్కమీదపడుకొని నిద్ర పోవడానికి ప్రయత్నించాడు. కొంతసేపటికి నిద్ర పట్టింది. తెలివి వచ్చేసరికి ఆరు గంటలయింది. నారిగాడు మంచానికి కొంచెం దూరంలో కూర్చుని పతి వేపే చూస్తున్నాడు. కళ్ళలో ఏదో ఆత్రత ఉంది. అంత బలిష్ఠమయిన నారిగాడు తన వేపు దిగులుగా చూస్తూ ఉంటే పతికి తమాషాగా తోచింది.

"ఏమి అలా చూస్తున్నావు?" నీరసంగా వచ్చింది పతికి స్వరం.

"బాబుగారికి బాగా జ్వరం వచ్చిందా?" నారిగా డడిగాడు.

'అరె. తను గమనించ లేదే? బాగానే ఒంటివేడిగా ఉందే! ఒళ్ళంతా నొప్పిగా ఉంది!' అనుకున్నాడు పతి. "నారిగా! ఆ కాంపౌండరు రమణ దగ్గరికి వెళ్ళి ఈ మాత్రలు పట్రా" అని ఒక చీటీ ఇచ్చాడు పతి. అయిదు నిమిషాలలో ఆ మాత్రలు పట్టుకుని తయారయ్యాడు. ఆ మాత్రలు వేసుకుని, 'ఏదో వైరల్ ఇన్ఫెక్షన్ లా ఉంది. రెండ్రోజులు తీసుకుంటే అదే పోతుంది' అనుకున్నాడు పతి.

[illegible] తయారయ్యాడు. నారిగాడు. వాడు చేస్తున్న సేవ చూస్తే, పతికి వాడిని చూసి ఏమను కున్నాడో బోధ పడలేదు. పాలు తాగి అలా పడుకున్నాడు పతి. రాత్రి ఎనిమిదయింది. అంతసేపూ నారిగాడు వరండాలో అటూ ఇటూ తచ్చాడుతూనే ఉన్నాడు. ఏదో గొణుక్కుంటున్నట్టున్నాడు.

"నారిగా. . ." పిలిచాడు పతి.

"ఆc. బాబు. . ." అంటూ లోపలికి వచ్చాడు నారిగాడు.

"ఏమీ లేదు. ఏం చేస్తున్నావా అని పిలిచాను" అన్నాడు పతి. మాత్రలు పని చెయ్యడం వల్ల జ్వరం తగ్గినట్టనిపిస్తోంది.

"కాళ్ళు పట్టనా, బాబు!" మెల్లిగా అడిగాడు నారిగాడు.

"ఆ. . ." అన్నాడు పతి, 'వీడి కెలా తెలుసు నా కాళ్ళు పీకుతున్నట్టు' అనుకుంటూ. చాలా సేపు కాళ్ళు పట్టాడు నారిగాడు, ఇంక చాలన్నా వినకుండా. పదిన్నర అయింది. 'ఈ రాత్రి నిద్ర పట్టేలా లేదే' అనుకుని రెండు కాంపోజ్ మాత్రలు వేసుకున్నాడు పతి. నారిగాడు మట్టుకు కాళ్ళు పట్టడం మానలేదు. కొంత సేపటికి నిద్ర పట్టింది పతికి. తెలివి వచ్చేసరికి అప్పుడే తెల్లవారుతూంది. గుమ్మానికి అడ్డంగా వరండాలో నారిగాడు నిద్ర పోతూ కనిపించాడు. ఎప్పుడు పడుకున్నాడో, రాత్రి భోజనంకూడా చేసినట్టు లేదు. పతికి ఒక్కసారిగా వాడి మీద జాలి వేసింది. మాత్రల ప్రభావమో ఏమిటో పతికి నీరసం, జ్వరం ఎలా వచ్చాయో అలా పోయాయి. లేవబోయాడు. అలికిడికి నారిగాడు లేచాడు—"లేచారా, బాబు" అంటూ. కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి. 'పాపం ఎప్పుడు నిద్ర పోయాడో' అనుకున్నాడు పతి. నారిగాడు గబగబా వెళ్ళి కాఫీ కలిపి తీసుకు వచ్చాడు. మొహం కడుక్కుని కాఫీ తాగి, పతి పేపరు చూస్తూ వరండాలో కూర్చున్నాడు. బండి ఆగిన చప్పుడుకి తలెత్తి చూశాడు. ఎదురుగా ఇన్స్పెక్టరు ఇద్దరు పోలీసులను వెంట బెట్టుకుని వస్తున్నాడు. వస్తూనే "నారిగా డున్నాడా?" అని అడిగాడు. అక్కడే వెల్లకిలా పక్కని గొప్పు తవ్వుతున్న నారిగాడి వేపు చూపించాడు పతి.

"వీడిని అరెస్టు చేస్తున్నా" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టరు.

"ఏం? ఎందుకు?" అన్నాడు పతి కొంచెం ఆదుర్దాగా.

"నిన్న రాత్రి వీడు మరి కొంత మందితో కలిసి పక్క ఊరిలో ఒక్క ముండూరావుసెట్టిని చంపేడు." మీ కిందే చెప్పలేదా అన్నట్టు చూశాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"ఏమిటి? వీడు నిన్న రాత్రి నా కాళ్ళు పడుతూ ఇక్కడే ఉన్నాడే!" అన్నాడు పతి, ఇన్స్పెక్టర్ వేపు వింతగా చూస్తూ.

"మీరు నిద్ర పోయినప్పుడు వెళ్ళి ఉంటాడు" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్, ఈ మాత్రం ఆలోచించలేవా అన్నట్టుగా చూస్తూ.

"అదేమిటండీ నిన్న రాత్రి పదిన్నర దాకా నా కాళ్ళు పడుతున్నట్టు నేను కచ్చితంగా చెప్పగలను. బహుశః పదకొండు గంటల దాకా నా దగ్గరే కూర్చున్నాడను కుంటూ. మళ్ళీ పొద్దున్న 5.30గం.లకి

తోడు నీడ చిత్రం— జి. సుధాకరరావు (గుంటూరు)

నా మంచం దగ్గరే పడుకొని ఉండగా చూశాను. మరి ఈ మధ్యలో అన్ని మైళ్ళ దూరం ఉన్న ఊరికి వెళ్ళి హత్య చేసి వచ్చాడంటారా? నాకు నమ్మకం లేదే!" ఇన్స్పెక్టర్ [illegible] అన్నాడు పతి.

"మీకు వాడి సంగతి తెలియదు, సార్, వాడి స్వభావం [illegible]." అన్న [illegible].

"[illegible] సాధ్యం [illegible] చేయుంటాడే? [illegible] పోతే నేను వాడి చెరలో [illegible] చేయుంటాను" అన్నాడు పతి [illegible].

"మీకు వాడిని పట్టుకుని [illegible] కుంటే మీ కష్టం. నేను వాడి తరఫున సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి సిద్ధం."

ఈ మాటలకి ఇన్స్పెక్టర్ కొంచెం మెత్తబడ్డాడు.

"మీ రలా కోపం తెచ్చుకోకండి, డాక్టరుగారు! నారిగా డంటే నాకేమీ కోపం లేదు, శత్రుత్వం లేదు. కొన్ని ఆధారాల వల్ల వాణ్ణి అనుమానించ వలసి వచ్చింది. మీ కంత నమ్మక ముంటే మే మేం చెయ్యగలం?" అన్నాడు.

"ఫరవాలేదు. మీరు వెళ్ళండి. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు కోర్టులో వాణ్ణి హాజరు పరిచే బాధ్యత నాది" అన్నాడు పతి. [illegible] ఇన్స్పెక్టర్ [illegible] ఇన్స్పెక్టర్ [illegible] వెళ్ళిపోయాడు. నారిగాడు [illegible] అన్నాడు.

"[illegible]" ఎప్పుడూ ఆసుపత్రి [illegible].

ఆ రోజు [illegible] ఆ రోజు [illegible] నారిగాడి [illegible] అనుమానించ లేదు.

[illegible] తోకి వచ్చాడు పతి. ఇంకా నారిగాడు అక్కడే [illegible]. అంతటి మనిషి అలా ఏడుస్తూ ఉంటే పతికి అసహ్యమేసి [illegible] జాలి కలగ లేదు. ఛీ అనుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళి మంచం మీద పడుకుని ఆలోచించడం మొదలు పెట్టాడు.

[illegible] ఎప్పుడు పోలీసుల ఎదుట చెప్పడం వల్ల లాభం ఏమిటి? ఆ కోర్సెప్పుడో అయిపోయింది. తన సాక్ష్యం మీదే

నారిగాడు తప్పించుకున్నాడు. ఇప్పుడు తనే వెళ్ళి మళ్ళి కాదంటే అందరూ నవ్వుతారు. ఇంకా పోతే పిచ్చివాడనికూడా అంటారు. ఇప్పుడు వీడిలో చాలా మార్పు వచ్చినట్టుంది. తను ఏమన్నా, నోరు మెదపకుండా పడతాడు. తనకి కావలసిన పన్ని చూస్తాడు. ఎవ్వరితోను పరుషంగా మాట్లాడగా చూడలేదు. వినలేదు. ఇకపోతే వీడిలో సైకోపాథిక్ లక్షణాలు కనిపిస్తున్నాయి. తను తొందర పడకూడదు. వీడో నిర్ణయం చేసుకునే ముందు వీడి గత చరిత్ర తెలుసుకోవడం ఎంతైనా అవసరం. ఇలా ఆలోచిస్తూ పతి నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

నారిగాడు చేసిన పని ఎంత అసహ్యించుకున్నా వాడిని అసహ్యించుకోలేక పోయాడు పతి. ఇన్నాళ్ళ నించి తన దగ్గర మసలడం వల్లనో వాడంటే కొంత అభిమానం పతికి.

నిద్ర లేచే సరికి నాలుగు గంటలయింది. పీరాస్వామి వెళ్ళిపోయినట్టుంది. నారిగాడు వరండాలో గోడ జానుకుని కూర్చున్నాడు.

"నారిగా" పిలిచాడు. పతి కంఠం మామూలుగా ఉంది. ఏ భావమూ వ్యక్తం పడలేదు.

"ఆఁ. బాబు" వచ్చాడు నారిగాడు. మనిషి మామూలుగా ఉన్నాడు. 'పొద్దున్న వీడినేనా తను కొట్టింది?' అనుకున్నాడు పతి. నాలుగు రోజులై తిండి లేకపోయినా, మొహంలో ఏ మాత్రం నీరసం కనిపించ లేదు.

"ఇలా కూర్చో." వాడిని చూస్తే ఏ పనీ చెప్పాలనిపించ లేదు పతికి. నారిగాడు నిలబడే ఉన్నాడు. తనే వంటింట్లోకి వెళ్ళి చూశాడు పతి. ఒక గిన్నెలో పాలు ఉన్నాయి. ఇంకా వెచ్చగా ఉన్నాయి. రెండు గ్లాసుల్లో పోసుకుని తీసుకు వచ్చాడు.

"ఇంద." ఒక గ్లాసు నారిగాడికి ఇచ్చాడు.

"నా కెందుకు, బాబు, పాలు?"

"తాగు."

వరండాలోకి పట్టుకు పోయి తాగేశాగు ఇద్దరూ.

"ఇప్పుడు చెప్పు, నారిగా, అసలు నువ్వు ఎప్పుడు మొదలు పెట్టావ్ ఈ బందిపోటులు చెయ్యడం?"

"అదొక కథ, బాబు! రామాపురం దగ్గిర నా కొక నాలుగెకరాల పొలం ఉండేది. ఇప్పటికి నాలుగేళ్ళ కిందటి మాట. నాకు నాలుగేళ్ళ కొడుకుండే వాడు. ఆ పొలం సాగు చేసుకుంటూ, ఆ కొడుకుతో, పెళ్ళాంతో తిండికి గుడ్డకి లోటు లేకుండా ఉండేవాణ్ణి. ఒకసారి నా కొడుక్కి జ్వరం వచ్చింది. జ్వరం నించి కోలుకోకుండానే వాడి రెండు కాళ్ళు చచ్చుబడి పోయాయి, బాబు! వాడంటే నా పెళ్ళానికి ఎంత ప్రాణాలు. ఆ ఊళ్ళో డాక్టరుబాబు పట్నం తీసుకు వెళ్ళి పెద్ద డాక్టరుకి చూపించమన్నారు. పట్నం డాక్టర్లు మా వల్ల కాదు విశాఖపట్నం తీసుకెళ్ళి అక్కడ పెద్ద ఆసుపత్రిలో చూపించు అన్నారు. నా దగ్గిర డబ్బు లేదు. ఆ ఊళ్ళో ధర్మయ్య సెట్టి దగ్గిర వెయ్యి రూపాయలు అప్పు చేశాను. ఏడాది పాటు పట్నం వెళ్ళి వస్తూ వాడికి వైద్యం చేయించాను. కాళ్ళు బాగానే నయమయాయి. చెయ్యి పట్టుకుంటే నడిచేవాడు. పంటలు తరవాత ఏడు వందలూ పెట్టి కెళ్ళి సెట్టి కిచ్చాను. అలా లెక్కలు కట్టి ఇంకా అసలు వడ్డీ కలిపి ఏడు వందలు వస్తుందన్నాడు. పొలందాల మీద ఇచ్చుకుంటానని చెప్పాను. అలాగే నా గేదెల పాలమ్ముకుని నెలకి వంద రూపాయలు బాకీ తీర్చాను. ఏడునెల్లయిన తరవాత సెట్టి బాకీ తీరిపోయింది కదా అని నా పొలం కుదువ పెట్టిన కాగితా లిచ్చేమన్నాను. సెట్టి ఇంకా నాలు గొందలు వడ్డీ వస్తుందన్నాడు. నాకు చాలా కోపం వచ్చింది. నా కాగితాలు ఇచ్చేస్తావా? లేదా? అని బెదిరించ బోయాను. సెట్టికి పోలీసుల అండ ఉంది. భయపడ లేదు. పోగా ఇంకా నెల్లాళ్ళలో అప్పు తీర్చక పోతే పొలం అంతా కలిపేసుకుంటా నన్నాడు. నా గేదెలు అమ్మ జూశాను. అవి రెండూ వట్టిపోవడంతో ఎవరూ కొనలేదు. అతి కష్టం మీద నాటయాభై రూపాయల కమ్మి ఆ డబ్బు సెట్టికి ఇవ్వబోయాను. నాలుగు వందలకి కానీ తప్పు పైతే పుచ్చుకో నన్నాడు. 'నిన్ను చంపి నీ డబ్బంతా తీసుకుంటా' లంటూ శపథం చేసి వచ్చేశాను. ఆ ఊరు మునసబు బావమరిదికి చిన్న చిన్న బందిపోటులతో అనుభవం ఉంది. వాడి సాయంతో నే నొక రాత్రి వెళ్ళి ఆ సెట్టిని చంపేసి, వాడింట్లో డబ్బంతా తీసుకున్నా. అంతా కలిపి లక్ష ఇరవై వేలుంటుంది. మునసబుకి పది వేలు ఇచ్చాను. మరో అయిదు వేలు మునసబు ద్వారా శవాలని కోసే పెద్ద డాక్టరుగారికి అందచేయించడంతో నా మీదికి కేసు రాకుండా అయింది. అప్పుడు ఊళ్ళో పెద్దవాళ్ళందరికీ నే నంటే గౌరవం కలిగింది. గుర్రబ్బండి ఒకటి కొన్నా. పెద్దవాళ్ళందరితో పేకాటేశాణ్ణి. ఎవరైనా అడిగితే లేదనకుండా డబ్బిచ్చే వాణ్ణి. ఉన్న డబ్బంతా అయిపోయింది. పొలంకూడా అమ్మేశాను. ఈ డబ్బు వచ్చిన తరవాత నన్నెవరూ పలకరించడం కూడా మానేశారు" అంటూ ఆగాడు.

"మరి పిల్లడేమైనట్టు?"

"ఇక్కడికి వచ్చిన రెండు నెల్ల ముందు వచ్చకామెర్లలో పో[illegible]."

"అయ్యో. మరి [illegible] మళ్ళీ బందిపోటుకి బయలు[illegible]"

"నా దగ్గిర డబ్బు [illegible] బలికిగెకి చులకనై పోయాను, బాబు! నా [illegible] కూడా చులకనై పోయా[illegible] నా పెళ్ళామున్న ఊరికి వెళ్ళినప్పుడు అది ఎవడితోనో మాట్లాడుతూంది, బాబు! ఎవడే వాడంటే తెలిసినాయన అంది. నాను అనుమానం వేసి తన్నాను. ఇంకె ప్పుడూ ఎవడితోనూ మాట్లాడకని చెప్పి వచ్చేశాను. మరొకసారి వెళ్ళినప్పుడు వాడే

బరుగు చిత్రం— పి. ఎస్. చంద్రశేఖర్ (కుమ్మరగూడ)

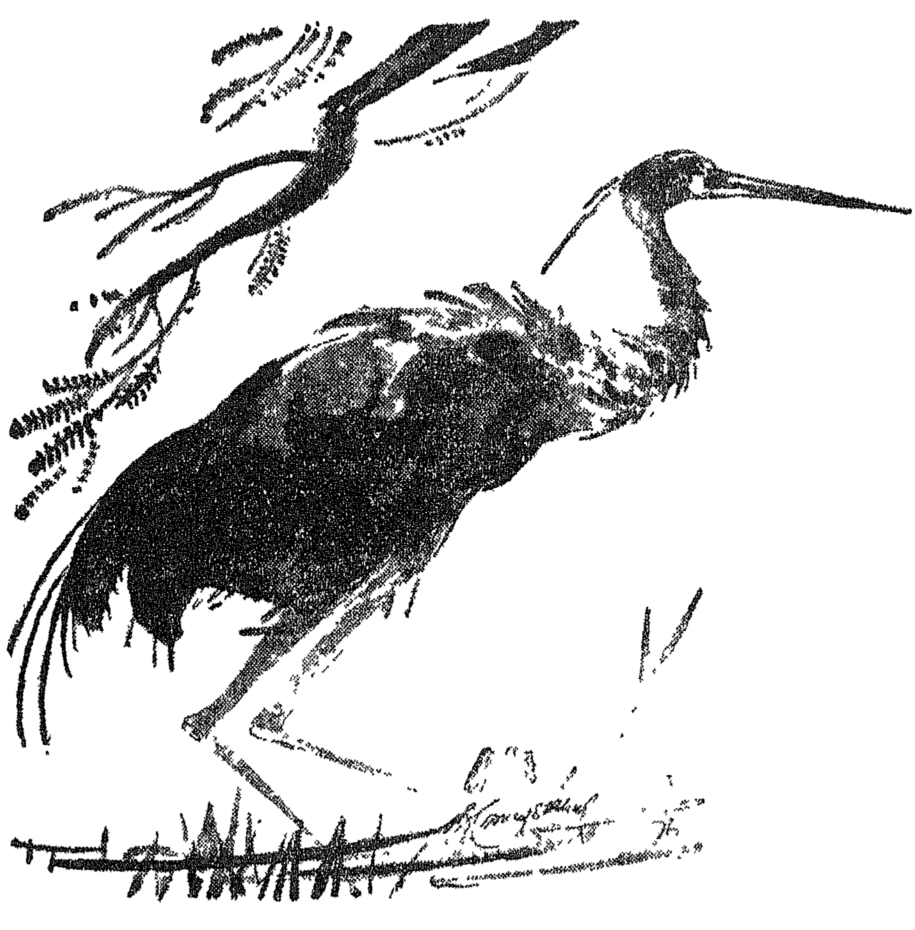

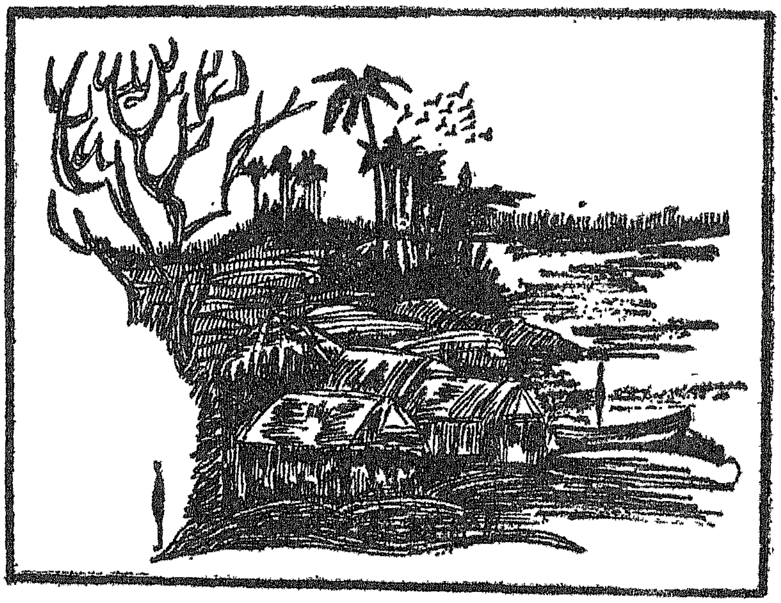

పల్లెసీమ చిత్రం— సి. హెచ్. జయలక్ష్మి (గుంటూరు)

వింతలు విడ్డూరాలు

బాబోయ్ ఎండలు!

"మా చిన్నతనంలో ఇంత ఎండ ఎరగం. చలికాలంలో ఎంత చలివేసేది! ఇప్పుడా చలిలేదు. చలి కాలం కూడా ఉక్క పోస్తోంది" అంటున్నారు పెద్ద వారు. దీనికి కారణం ఈ మధ్య అమెరికా వారు బయట పెట్టారు. ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం భూ మండలం ఎంత చలిగా ఉంటే, అయిదేళ్ళ నుండి అంత వేగంగానూ వేడెక్కుతున్నది. ఇలాగా భూమి మొత్తం వేడెక్కడం వల్లనే ఎండలు మండిపోతున్నాయి. వాతావరణంలోని బొగ్గుపులుసు వాయువు పెరగిండటం—అసలు కారణం అది. ప్రతి ఏటా 13 బిలియన్ గాలన్ల నూనెలు, మూడు బిలియన్ టన్నుల బొగ్గు కాలి, పరిశ్రమలు కారణంగా బొగ్గుపులుసు వాయువుగా నష్టం చేస్తున్నది. అది మొత్తం భూమినే వేడెక్కించే కుంపటి లాగిస్తోంది. ఈ పెరుగుతున్న కార్బన్ డయాక్సైడ్‌ను సముద్ర జలాలు స్వాహా చేయలేకపోతున్నాయి. మరో 30 ఏండ్లకు కురిసే వర్షంలో యాసిడ్ ఎక్కువై వాన నీరు తాగితే, చాలా మంచిది కాదని డాక్టర్ రివర్డ్ హాలండ్ అన్నారు. (హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం).

ఆడ పిల్లాడు

ఈ మధ్య మద్రాసులో ఒక విచిత్రం జరిగింది. ఆరుగురు యువకులకు అమ్మాయిల్ని ఏడిపించా లనే కోరిక కలిగింది. వారంతా కాలేజీ అమ్మాయిలే. తమలో ఒకడికి ఆడవేషం వేసి అంటే విగ్గు అదీ తగిలించారు — చీరకట్టాగు లేక బెల్స్, బ్లౌజ్ వేశారోగాని, మొత్తానికి ఆడపిల్లాడిని, ఆడపిల్లల మధ్యకు తోలారు లట్న. ఏడిపించే మిష మీద ఆ అమ్మాయిల మధ్యకు వెళ్ళి, అల్లరి చేశారు. ఈ హాస్య కురుక్షేత్రం వాసన పసిగట్టిన పోలీసులు, అయిదు ప్లస్ ఒకటి—ఆరుగురు యువకుల్ని అరెస్టు చేసి తలొక పాతిక రూపాయలు జరిమానా వేయించారు.

లండన్ లీలలు

లండన్ వెళ్ళే వారికి ఒంటరితనం ఉండదు. అంత ర్జాతీయ విమానాశ్రయంలో దిగగానే ఒక అందమైన యువతి వచ్చి 'హాయ్' అంటుంది. జంట కుదుర్చు కుంటుంది. హోటల్‌కు తీసుకు వెళ్ళి ఏర్పాట్లు చేస్తుంది. తన టైం అయిపోగానే చెప్పకుండా పారి పోతుంది. ఒంటరిగా మగాడు దిగితే చాలు ఒక యువతి క్షణాలలో ప్రత్యక్షం అవుతుంది. ఆ మగాడికి, హోటల్‌లో అన్ని అవసరాలు తీర్చి వెళ్ళిపోతుందన్న మాట. అందుకు ఛార్జీలు ఉంటాయి.

స్వామీజీ లున్నారు!

మన దేశంలో స్వామీజీలకు కొదవలేదు. భక్తులకు కరువు లేదు. విజయవాడలో ఒక స్వామీజీ ఒక ఆశ్రమం స్థాపించుకున్నాడు. ఆయన అన్ని జబ్బులను నయంచేస్తాడని, భవిష్యత్తు చెప్పగలడని ప్రతీతి. ఆయన పూజా గృహంలో అడుగున ఒక భూ గృహం, అందులో ఒక శయన మందిరం ఉన్నాయి. ఒక మిల్లు యజమాని దివాలాతీసి, స్వామీజీని వరం అడగడానికి వెళ్ళాడు. ఆయన సరేనని, ఆ యజమాని కుమార్తెను పూజకు పంపమన్నాడు. అతను తన ఇద్దరు కుమార్తెల్ని పంపాడు. ఇద్దరినీ పూజా గృహంలోంచి శయన మందిరం లోకి చేర్చి, స్వామి నివేదన జరుపుకున్నాడు. అలాగా వయసులో ఉన్న ఆడ పిల్లల్ని, పెళ్ళికానివారినీ,

---

నా పెళ్ళామున్న ఇంట్లోంచి పైకి వస్తూ కనిపించాడు, బాబూ! మరింక దాని దగ్గిర కెళ్ళలేదు. తిరిగి వస్తూ ఉంటే మా పాత ముఠా వాళ్ళు కనిపించారు. గంగపాలెం పదండి వస్తావా అని అడిగారు. అలాగే అని ఒప్పుకున్నా. మరి మీరు వెళ్ళనివ్వలేదు."

ఆ రోజు నించి పతి వాడిని తన కళ్ళ ఎదుటే ఉంచుకునే వాడు. రాత్రి పడుకున్నప్పుడు వాడి గది పై నుండి గడియ పెట్టేసేవాడు. ఇలా కొన్నాళ్ళు గడిచాయి.

పతికి ఎమ్. డి. చదవడానికి గవర్నమెంటు రెండేళ్ళు సెలవు మంజూరు చేసింది. రిలీవరు కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు పతి. ఒక రోజు సాయంత్రం పైని కూర్చుని చెట్ల వైపు చూస్తూ ఉంటే రావిచెట్టు మీద ఏదో వేలాడుతూ కనిపించింది. పరికించి చూశాడు. నాటు రకం తుపాకీ. నారిగాడి పనే.

"ఏరా, నారిగా, ఇదేమిటి?"

"బాబూ! దేవుడు లాటి మీరు వెళ్ళి పోతున్నారు. మొన్న రామాపురంమునసబు వాడి బావమరిది కనిపించి 'ఏరా—డాక్టరు గారి అండ చూసుకుని మమ్మల్నిలలవడమే మానేశావు. ఇప్పుడేం చేస్తావు? పోలీసులకి పట్టిస్తే చిన్న శిక్షించే దెవ్వరో' అని అన్నారు బాబు. నా మనసు పిచ్చె పోయింది. ఈ వెధవ బతుకు బతకడం కంటే చావడంమేలనుకున్నా. ఆ మునసబుని, బావమరిదిని చంపి మరీ చద్దామనుకున్నా."

నారిగాడు చెప్పిందివిని పతి అవాక్కయి పోయాడు. వాణ్ణికూడా తనతో తీసుకు పోయాడు. కొన్నాళ్ళకి తనతో ఎమ్. డి. చదవడానికి వచ్చిన శేఖర్, నారిగాడి నడవడి చూసి చాలా సంతోషించి తన పొలాలు చూడ్డానికి రైతుగా పెట్టుకున్నాడు. తరవాత నారిగాడిని గురించి వినలేదు.

అయిదేళ్ళ తరవాత తను విశాఖ పట్నంలో పిల్లల అవుట్ పేషెంటు వార్డులో చూశాడు.

"దండం, బాబు, ధర్మప్రభువులు."

ఎవరా అని తల ఎత్తి చూశాడు పతి. మూడేళ్ళ కొడుకు నెత్తుకుని నారిగాడు నించున్నాడు.

"నారిగా! బాగున్నావా? నీ కొడుకా? పేరేమిటి?"

"అ, బాబు! మీ దయ. నా కొడుకే, బాబూ, మీ పేరే పెట్టుకున్నా. రమా పతి."

ఎగ్జామిన్ చేశాడు. "ఫరవాలేదు— బాగై పోతుందిలే."

"ఆ భయం నాకు లేదు, బాబు, దేవుడు లాటి మీ చేతిలో ఎవరైనా బాగుపడలారు" అన్నాడు నారిగాడు, భక్తి పూర్వకంగా చూస్తూ.